

Trg slobode centralni je gradski trg i mesto je na kom se vekovima sučeljavaju tradicije i kulture, ukrštaju putevi i sudbine žitelja Zrenjanina. Funkcionalna arhitektura, sklop atraktivnih, namenski građenih zdanja i otvorenost trga ka glavnim gradskim saobraćajnicama, doprinose njegovoj ukupnoj lepoti.

Administrativnom podelom iz 1879. godine, trg dobija naziv “Ferenc Jožef ter” ili “Franc Jozef plac”. Ovaj naziv trg nosi do 1919. godine, kada postaje Trg kralja Petra I. Nakon Drugog svetskog rata dobija sadašnji naziv.

Na Trgu slobode nalazi se većina najznačajnijih objekata vezanih za društveno i kulturno biće grada. Pored Gradske kuće, tu su Narodni muzej, Narodno pozorište, Savremena galerija, Gradska biblioteka, Rimokatolička katedrala, hotel „Vojvodina”. U ovaj trg uliva se i glavna ulica, kojom je on povezan sa još dva gradska trga - Trgom dr Zorana Đinđića i Žitnim trgom. Tokom istorije Trg slobode je imao različite funkcije i namene. Početkom XX veka ovde je bila stara varoška pijaca, potom stanica malog voza – „Ćire”, a u njegovom središtu stajala su i tri spomenika: mađarskom revolucionaru Erne Kišu (od 1906-1920), kralju Petru I Oslobođiocu (od 1926-1941, obnovljen 2005. godine) i spomenik narodnom heroju Žarku Zrenjaninu (od 1952-1964).

Trg dr Zorana Đinđića prostor je nepravilnog, levkastog oblika, na mestu račvanja glavne ulice ka Velikom pešačkom mostu i ka Ulici dr Zorana Kamenkovića. Bitnije se počeo izgrađivati posle odlaska Turaka. U poslednjih nekoliko decenija iz osnova je promenio nekadašnji izgled, izgradnjom novog pešačkog mosta i poslovnih objekata u njegovom okruženju.

Između dva svetska rata, kada se zvao Vilsonov trg, ovde se nalazilo više malih lokala i nekoliko javnih ustanova, između kojih i zgrada Petrovgradske štedionice. Na lokaciji sadašnje poslovne zgrade preduzeća GIK Banat nalazilo se i nekoliko reprezentativnih kuća, među kojima i nekadašnji gradski muzej.

Blok uz Begej, koji su činile pretežno prizemnice, početkom devedesetih godina zamenjen je modernim arhitektonskim zdanjem Vojvođanske banke.

Trg je u periodu nakon Drugog svetskog rata nosio ime Trg republike. Odlukom Skupštine grada Zrenjanina, 2010. godine preimenovan je u Trg dr Zorana Đinđića.

Žitni trg formiran je po naseljavanju „Pivarske mahale”, nakon početka rada Pivare, 1745. godine, kao i novih četvrti prema naselju „Dolja” i Ulici Đure Jakšića. Nekada je služio kao žitna pijaca, pa otuda i njegov naziv. Izgubivši funkciju žitne pijace, sedamdesetih godina služio je kao lokalna autobuska stanica, da bi se potom transformisao u sadašnje javno parkiralište.

U posleratnom periodu preimenovan je u Trg JNA, da bi mu devedesetih godina prošlog veka bilo vraćeno prvobitno ime. Centralno je mesto održavanja turističke manifestacije

„Dani piva”. Vizure trga bitno su izmenjene gradnjom Magistralnog mosta (1965. godine), a potom i dvanaestospratnih stambenih zgrada (1979. godine) i trgovačko-poslovnog centra „Mala varoš”.

Karađorđev trg oformljen je u drugoj polovini XVIII veka, kada se na ovom mestu, nekadašnjem severoistočnom varoškom ostrvu „Čontika”, formiralo trgovište, gde su se, nekoliko puta godišnje, održavali stočni i robni vašari.

Ovu funkciju trg je zadržao sve do posle Drugog svetskog rata, kada je 1954. podignut Karađorđev park sa specifičnom Alejom velikana, a na njegovom obodu novi Gradski stadion i Hala sportova.

Karađorđev trg, svojom specifičnom regulacijom i oblikom, razlikuje se od ostalih gradskih trgova. U njega se, iz raznih pravaca, uliva sedam ulica, jednim delom (sa istoka) ograničen je Begejom, a njegov jugozapadni prilaz čini gradska saobraćajna arterija - magistralni put, zahvaljujući kom se trg danas nalazi gotovo u samom gradskom središtu.

Izvor: <https://visitzrenjanin.com>

